

नवाज़

साप्ताहिक

वर्ष ४२ अंक १३ २०२० साल कात्तिक १२ गते आइतवार (29 Oct 2023 Sunday) मूल्य रु. ७/-

यस अंक भित्र - पृष्ठ २ मा : धानुक मण्डल उत्थान समितिद्वारा ... पृष्ठ ३ मा : नागरिक समाजको ... पृष्ठ ४ मा : पोषणलाई बहुपक्षीय ... पृष्ठ ५ मा : इजरायल-हमास द्वन्द्वबारे संयुक्त ...

रामराजा प्रसाद सिंह स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानको काम अधि बढाउन माग गर्दै १६ दिनदेखी अनशन

राजविराज / सप्तरी जिल्लाको बहुप्रतिष्ठित रामराजा प्रसाद सिंह स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानको काम अधि बढाउन माग गर्दै १६ दिनदेखी थालेको अनिश्चितकालिन रिले अनशनलाई शनिवार पनि स्थानीयवासीले निरन्तरता दिएका छन्।

शिलान्यास भएको २५ महिना वित्तस्वदा पनि सुरु हुन नसकेको प्रतिष्ठानको निर्माण कार्यलाई यथासिद्ध अधि बढाउनु पर्ने, प्रतिष्ठानको पुर्वाधार तयारी विकास समितिमा रिक्त भएका पदहरुमा अविलम्ब पदाधिकारी र कर्मचारी नियुक्त गर्नु पर्ने, प्रतिष्ठान निर्माणका लागी आवश्यक बजेटको व्यवस्थापन गर्नु पर्ने लगायतका ५ बुँदे माग अधि साँझे गत असोज २६ देखी रिले अनशन सुरु भएको हो।

पाँच वर्ष भित्रै निर्माण कार्य सम्पन्न गरी हस्तान्तरण गरिसक्ने भनिए पनि सरकारले शिलान्यास गरेको २ वर्ष नाधि सकदा पनि

निर्माण नै सुरु नगर्दा स्थानीय आक्रोशित बनेका छन्। संघर्ष समितिका संयोजक राम कुमार दासको नेतृत्वमा १६ औं दिन शनिवार पनि २४ घण्टे रिले अनशनलाई निरन्तरता दिइएको छ। उनले आफूहरुको माग सम्बोधन नभएसम्म रिले अनशनका साथै आन्दोलनका अन्य सशक्त कार्यक्रमहरु ल्याउने तयारी गरिएको समेत जानकारी दिएका छन्।

यस अवधीमा प्रतिनिधिसभा सदस्य डा. सीके राउत, नवलकिशोर साह, राष्ट्रियसभा सदस्य रन्जु ठाकुर, लोसपाका वरिष्ठ नेता राजेन्द्र महतो, मधेश प्रदेशका शिक्षा मन्त्री लगायत एक दर्जन सांसद, मन्त्री र नेताहरु अनशन स्थलमा पुगिसकेका छन्। ती सबैले प्रतिष्ठानको काम सुचारुका लागि आवश्यक पहल गर्ने आश्वासन दिइ फैरिने गरेको र हालसम्म कुनै सकारात्मक नतिजा प्राप्त नभएको संघर्ष

समितिका संयोजक दासको भनाई छ।

प्रतिष्ठान निर्माणस्थलमा बोर्ड राख्ने, जग्गा तारजालीले धेरबार गर्ने र डिपिआर निर्माण गर्ने बाहेक अरु केही काम भएको छैन। प्रतिष्ठान निर्माण स्थल वेवारिसे अवस्थामा रहेँदा अहिले गौचरणमा परिणत भएको छ।

एक प्रदेश एक स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान निर्माण गर्ने नीति अनुसार २०७५ साल पुष १६ गते मन्त्री परिषदको बैठकले मधेश प्रदेशको राजविराजमा रामराजा प्रसाद सिंह स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान निर्माण गर्ने निर्णय गरेको थियो। यसका लागी २०७८ जेठ २१ गतेको मन्त्री परिषद् बैठकले प्रतिष्ठान निर्माण गर्ने राजविराज नगरपालिका १० विरौलस्थित ६२ बिघा जग्गा प्रतिष्ठानका नाममा ३० वर्षका लागी लिजमा दिने निर्णय गरेको थियो। जग्गाको टुङ्ग लापेपछि यही जग्गामा २०७८ असार २२ गते तत्कालिन

प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले प्रतिष्ठानको भवन निर्माण कार्यको भर्चुयल माध्यमबाट शिलान्यास गरेका थिए।

प्रतिष्ठानको गजेन्द्र नारायण अहिले बोर्डमा मात्र सिमित भएको सिंह अस्पतालको एउटा कोठा लिएर संचालनमा ल्याइएको पुर्वाधार तयारी विकास समितीको कार्यालय बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

CTEVT बाट मान्यता प्राप्त जगदम्बा मेडिकल इन्स्टिच्यूट राजविराज संचालित कार्यक्रमहरु

डिप्लोमा तह
H.A. (सामान्य चिकित्सा)

अवधी : ३ वर्ष

V-JTA भेटनरी जे.टी.ए.
१८ महिने

P-JTA बाली विज्ञान
१८ महिने

भर्ना खुल्यो । भर्ना खुल्यो ॥ भर्ना खुल्यो ॥॥

फारम भर्ने अन्तिम मिति : २०८०/७/२० गते सम्म
प्रवेश परिक्षा मिति : २०८०/७/२२ गते

**सीमित सिट मात्र खाली रहेकोले
आजै सम्पर्क गर्नुहोस्**

राजविराज (रुपनी रोड), सफटेक क्लेज नजिक

फोन नं. ०३१-५३१४७८

मो. नं. ९८९७९६७२९७, ९८०४७९२७०५

सामाजिक सञ्जाल प्रयोग गर्दा सतर्कता अपनाउँ

सामाजिक सञ्जालमा:

- जातीय, धार्मिक र साम्प्रदायिक सद्भावमा खलल पुऱ्याउने,
- राष्ट्रिय सुरक्षा, राष्ट्रिय एकतामा आँच पुन्ने,
- कुनै व्यक्ति वा संस्थाको प्रतिष्ठा र आत्मसम्मानमा ठेस पुऱ्याउने,
- जातीय भेदभाव, छुवाछुत, श्रमप्रति अवहेलना हुने,
- शान्ति-सुरक्षामा खलल पुग्ने,
- प्रचलित कानुनले रोक लगाएका सामाग्रीहरु प्रकाशन वा प्रदर्शन गर्ने,
- जनमानसमा भ्रम सिर्जना गर्ने,

जस्ता विषयबस्तु पोष्ट वा शेयर गर्नु हुँदैन। त्यस्ता कार्य कानूनतः दण्डनीय हुन्छन्।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

लामखुटेको टोकाईबाट लाग्ने डेंगुका लक्षण तथा यसबाट बच्ने उपाय

लक्षण

- उच्च ज्वरो आउनु।
 - जोरी र मांशपेशीहरुमा असह्य पीडा हुनु।
 - आँखाको गेडी दुख्नु।
 - अत्याधिक टाउको दुख्नु।
 - शरीरमा राता विमिराहरु आउनु।
- यस्ता लक्षणहरु देखापरेमा डेंगु हुन सक्छ। तत्काल चिकित्सक वा स्वास्थ्यकर्मीको सल्लाह लिअँ।

बच्ने उपाय

- लामखुटेको टोकाईबाट बच्ने पुरै शरीर ढाक्ने लुगा लगाउँ।
- घरभित्र लामखुटे छिन नसक्ने गरि भ्रायाल, ढोकामा जाली वा सुत्ते बेलामा भुल लगाएर सुतौं।
- घर, कार्यस्थल र सार्वजनिक स्थानमा पानी जम्न नदिँजौँ।
- पानी राखेको भाँडालाई छोपेर राख्नौं।
- अध्यरा कुना-काप्चामा किटनाशक औषधी छर्क्ने गरौं।

शम्भुनाथ नगर कार्यपालिकाको कार्यालय कठौना, सप्तरी

सम्पादकीय

निरासपूर्ण दशैं सम्पन्न

यस पटकको दशैंमा खासै रौनक देखिएन्। मुलुकमा आर्थिक मन्दीका कारण यस्तो अवस्था आएको हो। अहिले मुलुकभरी आर्थिक मन्दीको अवस्था छ। यस बाहेक मध्येशका अधिकांश स्थानीय तहका कर्मचारीहरूले यस पटकको दशैंमा तलब समेत खान पाएनन्। आमजनताले दशैं उत्साहपूर्ण रूपमा नमनाउँदा व्यापार समेत चौपट बनेको छ। कपडा व्यापारी, खाद्यान्न पसलेहरु समेत यस पटक निरास बनेका छन्। जनतासँग आवश्यकता पूर्ती गर्न समेत पैसा नभरहेको अवस्थामा त्यसको असर व्यापारीहरुमा परेको छ।

यस बाहेक दशैंमा विभिन्न मठ मन्दिरमा समेत दर्शनालु भक्तजनहरुको कम भिड लागेको छ। दशैंको बेला मन्दिरहरुमा बढी भिडभाड हुने गर्दछ। तर, यस पटक मन्दिरमा समेत खासै रौनक भएन्। दशैंमा घर आउनेहरुको पनि कमी भएको छ। यता हिन्दुहरुको महान पर्व दशैं सकिएको छ र दोश्रो महान पर्व दीपावलीको आगमन सुरु भएको छ। बजारको अवस्था देखेर दिपावली पनि दशैं जस्तै रौनकबिहीन नै रहने छ। स्थानीय तहअहिले पनि नगरको विभिन्न भित्रि सडकखण्डहरुमा बत्ती बल्न सकेको छैन्। नगरपालिका अहिले पनि अव्यवस्थित र विभिन्न समस्या-समस्याले ग्रसित छ। सकारात्मक सोचका साथ नगरपालिकाको नेतृत्व वर्गले नगर क्षेत्रको विकास निर्माणका लागि पहल गर्नु आजको अपरिहार्य आवश्यकता हो। नगरवासीले पनि आफ्नो नगर स्वच्छ, सफा, सुन्दर, व्यवस्थित बनाई आर्थिक क्रियाकलाप बढाउनेतर्फ पाईला चाल्नै पर्दछ।

तसर्थ यस्ता विषयहरुमा नगरवासीले समय समयमै जनप्रतिनिधिहरुलाई भक्तभक्ताउनु आवश्यक छ। अनिमात्र उनीहरुलाई जनताले खबरदारी गरिरहेको महसुस हुन आउछ। त्यसका लागि राजनीतिकर्मी, व्यवसायी र कर्मचारीलाई दबाब दिन नागरिक समाज अग्रसर हुनुको विकल्प छैन्।

डा. ललन प्रसाद रौनियार

Dr. Lalan Prasad Rauniyar

MBBS (BPKIHS) Dharan, MD Paediatrics
(BPKIHS) Dharan, NMC Reg. No. : 13338

कन्सलटेन्ट बाल रोग विशेषज्ञ

डा. सन्तोष प्रसाद शाह

Dr. Santosh Prasad Sah

MBBS (T.U.), MD Internal Medicine
(NAMS, Bir Hospital Kathmandu)
NMC Reg. No. : 15019

कन्सलटेन्ट फिजिसियन

डा. यमेश यादव

Dr. Yamesh Yadav
MBBS (T.U), MS (Nobel Medical College, K.U.)
General and Laproscopic Surgeon
NMC Reg. No. : 16392

जेनरल सर्जन

धानुक मण्डल उत्थान समितिद्वारा जेष्ठ नागरिक र विद्यार्थी सम्मानित

राजविराज/धानुक मण्डल उत्थान समितिले ६ जना जेष्ठ नागरिकलाई र ६ जना जेहन्दार विद्यार्थीलाई सम्मान गरेको छ।

शनिवार सप्तरीको विष्णुपुर गाउँपालिका ५ मझाउमा आयोजित शुभकामना आदानप्रदान कार्यक्रममा जगदर प्रागना अन्तर्गत २२ गाउँ मध्येवाट इनरुवा बस्ने ९३ वर्षीय गुजिया देवी मण्डल, ८७ वर्षीय गर्भी मण्डल, राजगढ गापा ५ मलेकपुर बस्ने ८० वर्षीय विन्दा देवी मण्डल, ७७ वर्षीय खैजनी देवी, ८२ वर्षीय सत्यदेव मण्डललाई दोसाला, फुलको माला र अविर लगाई

सम्मान गरिएको हो।

त्यस्तै स्वजातीय भित्र पर्ने एसइइतर्फ उत्कृष्ट नितिजा ल्याउन सफल भएका छिन्नमस्ता ६ खुदिबखारी बस्ने कृष्ण कुमार मण्डल, विष्णुपुर गापा ५ मझाउ अमिशा कुमारी मण्डल, पुजा कुमारी

मण्डल, विवेक कुमार मण्डल, बादल कुमार मण्डल, मलेकपुर बस्ने कल्पना कुमारी मण्डल र अनडिपटी बस्ने निहाल मण्डललाई एक/एक थान गामर, डायरी, डटपेन, ज्योमेरिक बक्स र प्रमाणपत्र सहित सम्मान गरिएको छ।

त्यस्तै पकरी प्रागनाबाट तिलाठीकोइलाडी गापा अध्यक्ष अरुण कुमार मण्डल, वडा अध्यक्ष कमल कुमार मण्डल लगायत दर्जन भन्दा बढीलाई सम्मान पनि गरिएको छ।

कार्यक्रमका विशेष अतिथि तिलाठी कोइलाडी गाउँपालिका अध्यक्ष अरुण कुमार मण्डलले धानुक जातीको शिक्षा स्तर दिन प्रतिदिन खस्कदै गएको र यसले स्वजातीय मण्डल समुदायपछि परेको बताए।

धानुक मण्डल उत्थान समिति प्रागना जगदर क्षेत्र नम्बर २ र ३ द्वारा आयोजित तथा समिति अध्यक्ष धनाई बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

बालविवाह विरुद्ध अपील

“बालविवाह जिन्दगी तबाह”

बालविवाह के हो ?

महिला र पुरुषका बीचमा पतिपत्नीको सम्बन्ध कायम गराउने धार्मिक, सामाजिक कार्यलाई विवाह भनिन्छ। विवाह गर्न उपयुक्त भनि तोकिएको उमेर भन्दा कम उमेरमा गरिने विवाहलाई बालविवाह भनिन्छ। नेपालमा कानुनतः विवाह गर्ने उमेर २० वर्ष तोकिएको छ। त्यसैले २० वर्ष भन्दा कम उमेरमा गरिने विवाहलाई बालविवाह भनिन्छ। शारीरिक र मानसिक रूपमा परिपक्व नभई विवाह गर्नु र सन्तान जन्माउँदा विविध समस्या आउन सक्ने भएकोले विवाहका लागिउमेरको हदबन्दी तोकिएको हो।

बालविवाहले निम्त्याउने समस्या यस्ता छन :

१. शारीरिक तथा मानसिक रोगको शिकार हुने।
२. बालविवाहपछि स्वास्थ्यमा गम्भीर असर पर्ने जस्तै आङ्ग खस्ने, फिस्टुला हुने, आमा तथा शिशुको मृत्यु हुने
३. बालविवाहपछि बालबालिकाले शिक्षाबाट बच्न्त छुने।
४. घरेलु हिंसाको शिकार हुने र हिंसा सहन बाध्य हुने, कामको बोझ बोक्नु पर्ने
५. कमै उमेरमा सन्तान जन्माउँदा आमा तथा शिशुको मृत्यु हुने जोखिम उच्च हुने। अपाङ्गता भएका सन्तान जन्मन सक्ने।
६. विवाहपछि बालबालिकाको पढाइ विशिने, विरामी हुने, छिटो विवाह गर्दा छिटो बच्चा जन्मने, बालबालिकाको मानसिक शक्तिको विकास हुनबाट बच्न्त हुने।
७. आफ्नो शरीर र जीवनको बारेमा निर्णय गर्न सक्ने क्षमता नहुने।
८. व्यवहारिक कुरा बुझन पाउँदै जीवन बर्बाद हुन सक्ने, यौनांगलाई हानी हुन सक्ने र परिवार चलाउन गाहो हुने। बालविवाह, बालअधिकार, महिलाअधिकार, मानवअधिकारको हनन्मात्रै होइन, विकास र समृद्धिको बाधक पनि हो। तसर्थ बालविवाह नगरौ नगराओं।

बालविवाह सम्बन्धी कानुनी व्यवस्था :

मुलुकी अपराध (संहिता) ऐन २०७४ को दफा १७३ मा बालविवाह गर्न नहुने भनी स्पष्ट व्यवस्था गरेको छ। यसैगरि सोहि दफाको उपदफा (१) ले विवाह गर्ने व्यक्तिको उमेर निर्धारण गरेको छ। जस अनुसार २० वर्ष नपुरी कसैले बालविवाह गर्न वा गराउन हुदैन भन्ने व्यवस्था गरेको छ। उपदफा १ विपरित भएको विवाह स्वतःबदर योग्य हुने छ। यसैगरि उपदफा (३) मा कसूर गर्ने व्यक्तिलाई ३ वर्षसम्म कैद र ३० हजारसम्म जरिवाना हुने भनिएको छ। बालविवाह भएको ३ महिना भित्र उजुरी गरिसक्नु पर्ने व्यवस्था कानूनले गरेको छ। तसर्थ, बालविवाहले बालबालिका मात्रै नभई परिवार, समाज र राष्ट्रलाई समेत गम्भीर असर गर्ने हुँदा बालविवाह नगरौ नगराओं।

अनुरोधकर्ता

सुरुज्ञा नगर कार्यपालिकाको कार्यालय, कदमाहा, सप्तरी

डा. सरोज कुमार साह

Dr. Saroj Kumar Sah

MBBS, MS Orthopaedics (BPKIHS) Dharan
Fellowship in Hand Surgery (CMC Vellore)

NMC Reg. No. : 13288

हाइ जोर्नी, नशा तथा बाथ रोग विशेषज्ञ

डा. जयान्ती यादव

Dr. Jayanti Yadav
M.B.B.S. MD (Obstetrician and Gynaecologist)

हाल कार्यरत गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल राजविराज
NMC Reg. No. : 15312

बरिष्ठ स्त्री तथा प्रसुती रोग विशेषज्ञ

सम्पर्क :

कृताञ्जली मेडिकल हॉल
राजविराज

Mo. No : 9842830252, 9804605569

लामखुटेको टोकाईबाट लाग्ने डेंगुका

लक्षण तथा यसबाट बच्ने उपाय

- उच्च ज्वरो आउनु।
- जोर्नी र मांशपेशीहरुमा असह्य पीडा हुनु।
- आँखाको गेडी दुख्नु।
- अत्याधिक टाउको दुख्नु।
- शरीरमा राता बिमिराहरु आउनु।

यस्ता लक्षणहरु देखापरेमा डेंगु हुन सक्छ। तत्काल चिकित्सक वा स्वास्थ्यकर्मीको सल्लाह लिउँ।

बच्ने उपाय

- लामखुटेबाट बच्न पुरै शरीर ढाक्ने लुगा लगाउँ।
- घरभित्र लामखुटे छिर्न नसक्ने गरि भ्रयाल, ढोकामा जाली वा सुत्ने बेलामा भ्रु

नागरिक समाजको भूमिका

सञ्जीव कार्की

नागरिक समाज राज्यको प्रकृतिभन्दा फरक तर सामाजिक राज्यको रूपमा रहन्छ भन्ने युनिभर्सल डिक्सनेरीमा उल्लेख छ। नागरिक समाजको आफ्नो छुटै दर्शन र आयाम छ। सरकार करिपय मामलामा कठोर र हिस्सक हुन्छ, सत्ता वैधानिक हत्याको लाइसेन्स भएको संस्था हो। यी सबका बाबजुद नागरिक समाज जुनसुकै किसिमको हिंसाको विरोधी र राज्य र सरकारको तरफावाट बल प्रयोग गरिए बल प्रयोगको सिद्धान्तभन्दा बाहिर सरकार जाँदा खबरदारी गर्ने र अनावश्यक बलद्वारा गरिने हिंसा दमन र नियन्त्रणलाई नियोजन गर्ने सामाजिक स्वीकृतिप्राप्त जमात नागरिक समाज हो। सरकारलाई जिम्मेवार, जवाफदेही र देश र नागरिकप्रति उत्तरदायी बनाउने अभिभावा नागरिक समाजसँग रहेको मानिन्छ।

समाजमा पिँधमा रहेको आवाज बोल्ने माध्यम हो। गरिब निमुखा असहाय र राज्यद्वारा दमनमा परेकाको संरक्षक हो। दुन्दू, युद्ध र हिंसा भड्कन लाग्दा मध्यस्थाता गर्ने भरपर्दो आधार हो। इटालीका प्रसिद्ध चिन्तक ग्राम्सी राज्यको सुरक्षा कबचका रूपमा नागरिक समाजलाई लिये। राज्यको बलियो ढालको रूपमा चित्रण गर्थे। प्रभुत्वशाली वर्गको विचारधारा प्रवर्द्धन गर्ने दुल्स भन्ने। उनी अर्गानिक बौद्धिजीवीको पक्षमा थिए। लोकतन्त्रको सुदृढीकरण, मानव अधिकारको रक्षा, कानुनी शासनको स्थापना स्वतन्त्र प्रेस र जनअधिकारका तमाम विषयलाई परख गर्ने, सामाजिक नैतिक मूल्य कानुनको मूल्य सुशासनका विषय, सुशासन लोकतन्त्रलाई बलियो बनाउने दायित्व नागरिक समाजको रहन्छ।

प्रत्यक्ष रूपमा शासनमा सहभागी नहुने नागरिक समाज सत्ताको स्थायी प्रतिपक्षी हुनुपर्छ भन्ने आम मान्यता छ। राजनीतिक दलहरू बरालिंदा त्यसलाई ठिक ठाउँमा त्याउने काम नागरिक समाजको हो। समाजको प्रबुद्ध वर्ग सधैं नीति, धिति, विधि र नैतिकताको पृष्ठपोषण गर्ने वर्ग हो भनेर चिनिन्छ। राष्ट्रको असहज परिस्थितिमा विवेक प्रयोग गर्ने र थिंक ट्र्यांक बनेर राष्ट्रको असमञ्जस तोड्ने र सही निकासको मार्ग दिने काम नागरिक समाजमार्फत हुन्छ।

राजनीति शास्त्रको भाष्य छ, सत्ता र प्रतिपक्षले मात्र राज्य अपुरो र अधुरो हुन्छ। राज्य प्रणालीको एक अविभाज्य अङ्ग नागरिक समाज पनि हो। हेरेक समाजमा खबरदारी गर्ने, निगरानी गर्ने र दबाव दिने समूह हुन्छ। संस्थापनलाई खबरदारी गरेर जनपक्षीय निर्णय गराउन सरकारलाई बाध्य पार्ने एउटा सामाजिक स्वीकृति प्राप्त व्यक्तिहरूको समूह हो नागरिक समाज। यो कुनै वैधानिक निकाय नभए पनि प्रेसर ग्रुप नामले चिनिन्छ।

नागरिक समूहले बोल्दा फरक पार्ने र राज्यलाई सोच्न बाध्य बनाउने सामाजिक वैधता र नैतिक भार बहन क्षमता यसमा हुन्छ। सत्ता पक्ष र प्रतिपक्षले मात्र न्याय प्रणाली चल्दैन। शक्ति सन्तुलनको अर्को पाटोमा नागरिक समाजको गहन भारलाई पनि अर्थ्याउनुपर्छ। पार्टीतन्त्र, नेतातन्त्र र वृद्धतन्त्रले चलेको समाजमा पार्टीहरू आपसमा मिलेर आफ्नो हितानुकूल मात्र पनि काम गर्न सक्छन्। सत्तापक्ष र प्रतिपक्ष मिल्दा यदाकदा राष्ट्रघात हुने र नीतिगत भ्रष्टाचार बढ्ने, भएका भ्रष्टाचारमा पनि सबै मुछिएको कारण छानबिन नहुने र छानबिन भए पनि चोख्याउने र सफाई दिने खालको जस्तो मात्र हुने आदि कारण पनि सत्ता पक्षलाई खबरदारी गर्न प्रतिपक्ष, प्रतिपक्षलाई पनि खबरदारी गर्न नागरिक समाजको सक्रियता र सामाजिक नेतृत्व आवश्यक देखिन्छ।

दलहरूले आफ्ना गलत हर्कत, आसय र अभीष्टलाई वैधानिकताको खोल ओढाएर सही प्रमाणित र पुष्टि गर्ने जमर्को गर्न सक्छन्। त्यस्तो बेला प्रतिपक्षको रूपमा नागरिक समाजको चर्को आवाज र विमति चाहिन्छ। जस्तो २०५१ मा गरिएको महाकाली सन्धि सत्तापक्ष र प्रतिपक्षको एकै नाभी जोडिएको एक उदाहरण हो। गत वर्ष पारित एमसिसी परियोजना पनि पार्टीहरूको परोक्ष प्रत्यक्ष सम्बन्ध भएर पास भएको परियोजना हो।

एमसीसी परियोजना एमाले वा माओवादीले चाहेको भए फेल गराउन सक्यो तर एकार्कामा दोषारोपण गर्दै व्याख्यात्मक घोषणाको वैधानिक टालोले टालेर दलहरूले अन्ततः पास गरेरै छाडे। एमसीसी परियोजनाबारे प्राज्ञिक र बौद्धिकले जनसाधरणमा उचित तबरले बुझाउन सकेन्न। जसका कारण जनता आजपर्यन्त रनभुल्लमा छन् वास्तवमा एमसीसी परियोजना देश हितको पक्षमा छ कि विपक्षमा? राजनीतिक दल र आफ्नो स्वार्थको पक्षमा पैरवी गर्ने बौद्धिकहरू पनि एमसीसीमा विभक्त बने र जनतालाई दिग्भ्रमित पारिरहे।

नागरिक समाज भनेको कुनै राजकीय पदको अपेक्षा नराख्ने र विभिन्न सरकारी नियुक्तिमा आँखा नलगाउने स्वच्छ मन राखेर काम गर्ने आफ्नो क्षेत्रमा दखल रहेका विज्ञात भएका प्रबुद्ध नागरिक समाजको जमात हो। दुर्भाग्य नेपालमा यस्ता नागरिक समाज कम सत्ता र आफ्नो स्वार्थको चंगुलमा फस्ने नागरिक समाज धेरै रहेको देखिन्छ। सत्ताले पर्याकिदिने जुठोपुरो, हड्डी र हरियो घासमा लैभिनु र सत्ताले चाहे र खोजे जस्तो भाष्य निर्माण गरिदिनु आजका बुद्धिजीवीको विशेषता भएको छ।

उनीहरूको अनेक आयाम हुन्नन्। जस्तो प्राध्यापकहरू,

कलाकार, साहित्यकार, समाजसेवी, डाक्टर, इन्जिनियर, वकिल पत्रकार लेखक जसले समाजको आफ्नो क्षेत्रमा नाम राखेका लब्ध प्रतिष्ठित व्यक्तिहरूको समूह हो। जसको बोलीमा दम, निर्णयमा अडान र विवेकमा राष्ट्रहित प्रतिध्वनित हुन्छ। यी समूहका व्यक्तिहरू बोलेपछि त्यसको अर्थ निर्माण हुन्छ।

कुनै पनि विषय उठान र बैठानमा उनीहरूको विचार, भावना र उद्देश्यलाई

श्रद्धा विश्वास र भरोसा रहन्छ। सत्ता र प्रतिपक्ष दुवैलाई ठीक बाटो देखाउने समाजको रूपमा नागरिक समाज चिनिन्छ। देशको वृहतर हित नै जीवनको मूल मन्त्र र अभीष्ट राख्ने नागरिक समाज राजनीतिक दलको सिद्धान्त र नीतिले प्रभावित बन्दैनन् र बन्दैन भन्ने मान्यता छ। दलीय दाम्पो र अनुशासनको परिधि बाहिर रहेर नितान्त देशको हित र सुरक्षा गर्ने देशलाई उपयुक्त बौद्धिक ऊर्जा र तागत दिने व्यक्तिहरू समूहको जनस्तरमा पनि उत्तिकै

पुकारिने व्यक्तिहरू हुन्। सरकारलाई जवाफदेही कसले बनाउने?

राजनीतिक दलहरूका आ-आफ्ना स्वार्थ र एजेन्डा हुन्नन्। चुनावकोन्द्रित र दलीय स्वार्थकोन्द्रित नाराहरू हुन्नन्। प्रतिस्पर्धाको राजनीति गर्नुपर्ने भएकाले भोटरको भावना अनुसार पनि बोल्पर्ने र काम गर्नुपर्ने बाध्यात्मक परिस्थिति बन्नन्। यस्तो बेला दलहरूले नकाम गर्ने र सानो स्वार्थका लागि काम गर्ने गर्न सक्छन्, त्यसैले यस परिस्थितिमा सरकार र राजनीतिक दललाई

बाँकी चार पृष्ठमा

बालविवाह विरुद्ध अपील “बालविवाह जिन्दगी तबाह”

बालविवाह के हो?

महिला र पुरुषका वीचमा पतिपत्नीको सम्बन्ध कायम गराउने धार्मिक, सामाजिक कार्यलाई विवाह भनिन्छ। विवाह गर्न उपयुक्त भनि तोकिएको उमेर भन्दा कम उमेरमा गरिने विवाहलाई बालविवाह भनिन्छ। नेपालमा कानुनतः विवाह गर्ने उमेर २० वर्ष तोकिएको छ। त्यसैले २० वर्ष भन्दा कम उमेरमा गरिने विवाहलाई बालविवाह भनिन्छ। शारीरिक र मानसिक रूपमा परिपक्व नभई विवाह गर्नु र सन्तान जन्माउँदा विविध समस्या आउन सक्ने भएकोले विवाहका लागि उमेरमा गरिने विवाहलाई बालविवाह भनिन्छ।

बालविवाहले निम्त्याउने समस्या यस्ता छन्:

१. शारीरिक तथा मानसिक रोगको शिकार हुने।
२. बालविवाहपछि स्वास्थ्यमा गम्भीर असर पर्ने जस्तै आङ्ग खस्ने, फिस्टुला हुने, आमा तथा शिशुको मृत्यु हुने।
३. बालविवाहपछि बालबालिकाले शिक्षाबाट बच्न्ति हुने।
४. घरेलु हिंसाको शिकार हुने र हिंसा सहन बाध्य हुने, कामको बोझ बोक्नु पर्ने।
५. कमै उमेरमा सन्तान जन्माउँदा आमा तथा शिशुको मृत्यु हुने जोखिम उच्च हुने। अपाङ्गता भएका सन्तान जन्मन सक्ने।
६. विवाहपछि बालबालिकाको पढाइ विप्रिने, विरामी हुने, छिटो विवाह गर्दा छिटो बच्चा जन्मने, बालबालिकाको मानसिक शक्तिको विकास हुन्नाट बच्न्ति हुने।
७. आफ्नो शरीर र जीवनको वारेमा निर्णय गर्न सक्ने क्षमता नहुने।
८. व्यवहारिक कुरा बुझन पाउँदै जीवन बर्बाद हुन सक्ने, यैनांगलाई हानी हुन सक्ने र परिवार चलाउन गाहो हुने। बालविवाह, बालअधिकार, महिलाअधिकारको हनन्मात्रै होइन, विकास र समृद्धिको बाधक पनि हो। तसर्थ बालविवाह नगरै नगराउँ।

बालविवाह सम्बन्धी कानुनी व्यवस्था:

मुलुकी अपराध (सहिता) ऐन २०७४ को दफा १७३ मा बालविवाह गर्न नहुने भनी स्पष्ट व्यवस्था गरेको छ। यसैरागि सोहि दफाको उपदफा (१) ले विवाह गर्ने व्यक्तिको उमेर निर्धारण गरेको छ। जस अनुसार २० वर्ष नपुगी कसलै बालविवाह गर्न वा गराउन हुदैन भन्ने व्यवस्था गरेको छ। उपदफा (१) ले विपरित भएको विवाह स्वतःबदर योग्य हुने छ। यसैरागि उपदफा (३) मा कसुर गर्ने व्यक्तिलाई ३ वर्षसम्म कैद र ३० हजारसम्म जरिवाना हुने भनिएको छ। बालविवाह भएको ३ महिना भित्र उजुरी गरिसक्नु पर

पोषणलाई बहुपक्षीय रूपमा हेरै

डा. अमित भण्डारी

'पोषण विकासको अधार र सूचक दृष्टै हो । उन्नत पोषणले स्वास्थ्य, शिक्षा, रोजगार, महिला सशक्तीकरण, गरिबी न्यूनीकरण र असमानता न्यूनीकरणका साथै शान्तिपूर्ण, सुरक्षित र स्थिर समाजको जग खडा गर्न सक्छ ।' यो भनाइ हो संयुक्त राष्ट्र संघका आठौं महासंचिव बाट की मुनको । उनको उक्त भनाइबाट के पनि प्रष्ट हुन्छ भने पोषण भनेको स्वास्थ्यसँग मात्र सम्बन्धित छैन । यसलाई बहुपक्षीय रूपमा हेर्नुपर्छ ।

दिगो विकास लक्ष्यमा केन्द्रित रहेर हेर्दा पनि पोषणको विषयलाई सबै लक्ष्यसँग जोडेर हेर्न सकिन्छ । पोषणको विषय स्वास्थ्यको लक्ष्यमा मात्र केन्द्रित छैन । कुपोषणसँग जोडिएको विषय दिगो विकास लक्ष्यको १७ वटै लक्ष्यसँग सम्बन्धित छ । दिगो विकासका अन्य विश्वव्यापी लक्ष्यहरू र पोषण लक्ष्यबीच अन्तरसम्बन्ध छा त्यस कारण दिगो विकासमा प्रगति गर्न पोषणमा प्रगति गर्न आवश्यक छ ।

पोषण सुधारका लागि दिगो विकासको लक्ष्य अन्तर्गतको लक्ष्य नम्बर २ मा धेरै कुराहरु पर्नुपर्न भने लक्ष्य नम्बर ३ अर्थात् स्वास्थ्यका विषयमा कुपोषणको अवस्थाका विषयहरू छन् । लक्ष्य नम्बर २ मा भोकमरी अन्य गर्ने, खाद्य सुरक्षा र उन्नत पोषण प्राप्त गर्ने र विषय रहेको छ । ऊक्त लक्ष्यमा पोषणको विषय प्रष्ट रूपमा लेखिएको छ । सोही लक्ष्य अन्तर्गत सन् २०३० सम्ममा भोकमरी अन्य गर्ने र खासगरी शिशु लगायत गरिब र संकटग्रस्त अवस्थाहरूमा रहेका व्यक्तिहरू सहित सबै जनताको सुरक्षित, पोषणयुक्त र पर्याप्त खानामा वर्षैभरि पहुँच सुनिश्चित गर्ने विषय रहेको छ ।

यस्तै लक्ष्य २.२ मा सबै

नागरिक समाजका...

नेताहरूलाई चेतावनी दिने काम नागरिक समाजको हो । गैरराजनीतिक तर सामाजिक भावना

दलहरूलाई दबाव दिन खबरदारी गर्न नागरिक समाज । जागरूक नागरिकहरूको समूह हो नागरिक समाज जो संगठित वा असंगठित हुन्छ । राष्ट्रको बलियो किल्ला हो जसले नागरिकले पाउनुपर्ने हक्क-अधिकार र निभाउनुपर्ने कर्तव्यबारे पनि सबैलाई सतर्क, सजग र चेतनशील बनाउँछ ।

गैरराजनीतिक, गैरनाफामूलक र गैरसरकारी भएर राष्ट्रको पक्षमा जनहितको वकालत गर्नु यिनीहरूको धर्म हो । राजनीतिक दलको मखुण्डो ओढेको नागरिक समाज होइन देशको माया गर्ने विधि र पद्धतिलाई जीवनशैली बनाउने, दलीय रूपमा विभाजित हुने होइन दल भन्दामाथि देश

प्रकारका कुपोषण अन्त्य गर्ने, सन् २०३० सम्ममा ५ वर्षमुनिका बालबालिकाहरुको तौल वृद्धि रोक्ने र उचाइ अनुसार कम तौल हुने सम्बन्धमा अन्तर्राष्ट्रीय रूपमै सहमति भएका लक्ष्यहरू सन् २०२५ सम्ममा हासिल गर्ने लगायतका परिमाणात्मक लक्ष्यहरू र किशोरी, गर्भवती र दूध खुवाइरहेकी महिला तथा ज्येष्ठ नागरिकको पोषणसम्बन्धी आवश्यकताहरूलाई सम्बोधन गर्ने विषय छ ।

एक अध्ययन अनुसार विश्वव्यापी रूपमा भएका प्रयासहरूको बाबजुद पनि सन् २०२२ मा ५ वर्षमुनिका करिब ४ करोड ५० लाख बालबालिका कम तौलका थिए । यस्तै, १४ करोड ८० लाख बालबालिकाहरूमा पुङ्कोपन र ३ करोड ७० लाख बालबालिकाको ज्यादा तौल रहेको थियो ।

बालबालिकाको पोषणको अवस्थामा मुख्यगरी तीन वटा सूचकमा मात्र केन्द्रित रहेर अध्ययन गरेको देखिन्छ । पुङ्कोपन (दीर्घ कुपोषण), उचाइ अनुसार कम तौल (शीघ्र कुपोषण) र उमेर अनुसारको कम तौलको तथांक सार्वजनिक गर्ने गरिएको छ । सन् २०२२ मा सार्वजनिक भएको जनसांख्यिक तथा स्वास्थ्य सर्वेक्षण अनुसार नेपालमा कुपोषणका कारण पुङ्कोपनको समस्या रहेको समस्या २०३० सम्ममा १५ प्रतिशत र ख्याउटेपनको समस्या ४ प्रतिशतमा भार्ने लक्ष्य रहेको छ । अब सुधारका लागि धेरै नै मिहिनेत गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

कुपोषणको अवस्थामा सुधार आउने हो भने त्यसले समग्र विकास र अन्य सूचकको सुधारमा समेत मद्दत गर्दछ । स्वास्थ्य सेवाको

क्षेत्र अनुसार हेर्दा पहाडी क्षेत्रका २२ प्रतिशत बालबालिकाहरुको समस्या छ भने तराइमा २५ र हिमाली क्षेत्रमा ४२ प्रतिशत बालबालिकाहरुको पुङ्कोपनको समस्या छ ।

समग्रमा हेर्दा सन् २००१ को तुलनामा पुङ्कोपनको समस्यामा सुधार आएको देखिन्छ । सन् २००१ मा ५७ प्रतिशतमा पुङ्कोपनको समस्या थियो भने अहिले २५ प्रतिशतमा पुङ्कोपनको समस्या थियो अहिले ८ प्रतिशतमा भरेको अवस्था छ । तर यो नै सन्तोषजनक अवस्था भने होइन । दिगो विकासको लक्ष्य अनुसार पुङ्कोपनको समस्या सन् २०३० सम्ममा १५ प्रतिशत र ख्याउटेपनको समस्या ४ प्रतिशतमा भार्ने लक्ष्य रहेको छ । अब सुधारका लागि धेरै नै मिहिनेत गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

कुपोषणको अवस्थामा सुधार आउने हो भने त्यसले समग्र विकास र अन्य सूचकको सुधारमा समेत मद्दत गर्दछ । स्वास्थ्य सेवाको

सुधार मात्र होइन, देशको अर्थतन्त्र सुधारदेखि गरिबी निवारणसम्म योगदान गर्न सक्छ । त्यसैले, पोषणमा सुधार आवश्यक छ । दिगो विकासमा प्रगति गर्नको लागि पनि पोषणमा प्रगति गर्नु आवश्यक छ । त्यसैगरी, यो लक्ष्य हासिल गर्दै गर्दा सफा पानी र सरसफाइको क्षेत्रमा, नवीकरणीय ऊर्जा, शिक्षा र लैङ्गिक समानत लगायत अन्य धेरै दिगो विकासका लक्ष्यहरूलाई हासिल गर्न सहयोग हुन्छ नै ।

उन्नत पोषणका लागि पर्याप्त र दिगो लगानी नगरे दिगो विकास लक्ष्य अनुरूपमा उद्देश्य हासिल हुन सक्दैनन् । 'भोकमरी अन्त्य गर्ने, खाद्य सुरक्षा र उन्नत पोषण प्राप्त गर्ने र दिगो कृषिको प्रवर्द्धन गर्ने' दिगो विकास लक्ष्य २ मा तय गरिएको छ ।

दिगो विकास लक्ष्य र पोषणका क्षेत्रमा केन्द्रित रहेर युरोपिएन पब्लिक हेल्थ सोसाइटीले तयार पारेको एउटा प्रतिवेदन अनुसार कुपोषणको विषय दिगो विकासका लक्ष्यमध्ये सबै

विषयसँग सम्बन्धित रहेको उल्लेख गरेको छ ।

प्रस्वेश्वर स्वास्थ्य संगठन (डब्ल्यूएचओ) का अनुसार बालबालिका कुपोषणको सिकार हुनु भनेको निकट भविष्यमा कुनै पनि मुलुकले प्राप्त गर्ने जनशक्ति शारीरिक रूपमा मात्र होइन, वौद्धिक रूपमा पनि कमजोर हुनु हो ।

संसारमा जति रोगहरू छन्, तीमध्ये धेरैको कारक तत्व कुपोषण हो । त्यस कारण यी तमाम समस्या समाधान गर्दै दिगो विकासका सबै लक्ष्य प्राप्तिका लागि पोषणलाई बहुपक्षीय रूपमा होइन जरूरी छ । नेपालका सन्दर्भमा तीन तहको सरकारलाई लक्ष्य प्राप्तिका लागि अवसरका रूपमा देखिन्छ । स्वास्थ्यले सार्वजनिक गर्ने तीन वटा सूचकमा मात्र केन्द्रित नभई थप सूचकमा पनि अध्ययन गरी काम अगाडि बढाउन जरुरी छ ।

नेपालमा खाद्यान्न उत्पादन हुने तर त्यसलाई सहज हुने तरिकावाट खान नजान्ने, स्थानीय उत्पादनलाई भन्दा जंक

फुडमा बढी जोड दिने, गलत मान्यताका कारण अन्डा, माछा-मासु लगायतका पोषिलो खाने कुरा नखाने जस्ता विषयलाई पनि सुधार गर्दै लैजानु पनि देखिन्छ । यसैगरी, कुपोषणका विषयमा भएका तथांकहरूलाई विश्लेषण गर्दै हालसम्म देखिएका कमीकमजोरीहरू पहिल्याउँदै, चुनौतीहरूलाई समान गर्ने उपाय खोज्दै नयाँ ढंगले अगाडि बढन सकेमा धेरै उपलब्धि हासिल हुने देखिन्छ ।

युरोपिएन पब्लिक हेल्थ सोसाइटीले तयार पारेको टेबल अनुसार नै नेपालले पनि पोषणका विषयलाई स्वास्थ्यसहित कृषि, शिक्षा, भौतिक पूर्वाधार, स्थानीय विकास, सञ्चार, गृह लगायतका सबै मन्त्रालय र सरोकारवाला निकायहरूको समन्वयमा कुपोषणका क्षेत्रमा सामुहिक प्रयास गर्न सबै भने लक्ष्य हासिल गर्न सहज हुने देखिन्छ । (डा. भण्डारी अन्तर्राष्ट्रीय स्वास्थ्य, पोषण तथा विकास क्षेत्रमा क्रियाशील छन् ।) स्वास्थ्य खबरबाट

साइबर क्राइम

पृष्ठभूमी

वर्तमान समय सामाजिक संजालको युग हो । फेसबुक, मेसेन्जर, ह्वाटसएप, भाइबर, ट्वीटर, इमोजस्टा सामाजिक संजालको प्रयोग व्यक्तिले गरिरहेका छन् । सामाजिक संजालले प्रयोगकर्तालाई सहज बनाएको छ । मानिस जुनसुकै देश र स्थानमा रहेपनि प्रत्यक्ष भैं कुराकानी गर्न पाएका छन् । तर, सामाजिक संजालले जति सहजता उत्पन्न भएको छ, त्यति नै यसको दुरुपयोग गरेर अपराध कर्म पनि हुन थालेको छ । जसलाई साइबर अपराध भनिन्छ ।

अन्य अपराधभन्दा यसको प्रकृति र शैली विलकुल फरक छ भने यसको प्रभाव पनि शक्तिशाली र आम रूपमा हुन्छ । विद्युतीय प्रविधिको गलत प्रयोगले निष्पाउने यो अपराध अन्य अपराधभन्दा भिन्न शैलीको छ । इन्टरनेटको प्रयोगमार्फत गरिने चरित्र हत्या, हिंसा फैलाउने कार्य, यौनजन्य हिंसा, इन्टरनेट फ्रड (धोकाधडी), अर्काको पहिचान अनाधिकृत रूपमा प्रयोग, क्रेडिट कार्ड तथा एकाउन्ट आदिको चोरी गरी गरिने वैकिक कसुर, अर्काको कम्प्युटर, विद्युतीय उपकरण तथा नेटवर्कमा पुऱ्याइने क्षतिलगायत अवैधानिक कार्यलाई पनि विषयका

कंकालिनीमा ६ सय तीन वटा राँगाको बलि प्रदान, गत वर्ष भन्दा ६६ वटा कम

राजविराज/नेपालक
दोश्रो सबै भन्दा बढी राँगाको
बली प्रदान गरिने सप्तरीको
हनुमाननगर कंकालिनी
नगरपालिका १ भारद्वास्थित
कंकालिनी भगवती मन्दिरमा
यस वर्ष दशैको अवसरमा ६
सय तीन वटा राँगाको बलि
प्रदान गरिएको छ।

यस मन्दिरमा गत वर्ष
भन्दा ६६ वटा कम बली प्रदान
भएको हो। गत वर्ष यहाँ ६
सय ६९ वटा राँगाको बली
प्रदान भएको थियो। राँगाको
बली दशैको महानवमीका दिन
प्रदान गर्ने गरिन्छ।

राँगा बलिअधि हुने संकलप
पुजाको अवसरमा
स्थानीयवासिन्दा एवं नागरिक
समाज काठमाडौंका अगुवा
गणेशकुमार मण्डलको
सक्रियतामा नेपाली सेनाको
हेलिकोप्टरबाट पुष्पवृष्टि अर्थात्

फुल बर्साईएको थियो।
राँगा बलिकालागि मन्दिर
विकास समितिले अपनाएको
गोलाप्रथा विधिबाट एक
नम्बरमा स्थानीय मनिषपञ्च (३०) भाको राँगा बलि प्रदान
भएको थियो। बली प्रदानको
लागि विभिन्न जिल्ला तथा
छिमेकी मुलुक भारतका विहार
राज्यवाट आएका अन्य
व्यक्तिहरुको राँगालाई बलि दिने
कार्य सुरु गरिएको थियो।

दुई वर्ष अघि भने
कडकलिनी मन्दिरमा सात सय
४४ राँगाको बलि दिइएको
थियो भने तीन वर्ष अगाडि
कोरोना माहामारीका बेला
कडकलिनी भगवती मन्दिरमा
तीन सय ८५ राँगाको बलि
दिइएको थियो।

आफ्नो मनकामना एवं
भाकल पूरा भएपछि नेपालको
विभिन्न जिल्ला र छिमेकी

राष्ट्र भारतको विहार
राज्यअन्तर्गतका विभिन्न
जिल्लाबाट पनि राँगाको बलि
दिन यहाँ भक्तजन आउने
गरेको मन्दिर विकास समितिले
जनाएको छ।

प्रत्येक वर्ष विजयी
दशमीका अवसरमा
महानमवीका दिन यहाँको
मन्दिरमा राँगा, खसीबोका र
परेवाको बलि दिने चलन
रहेको छ।

नेपालको सप्तरी
जिल्लासहित सिरहा, धनुषा,
उदायपुर, सुनसरी मोरड,
भापा र छिमेकी राष्ट्रिय
भारतको विहार राज्यको
सुपोल, मधुवनी
अररायलगायतका ठाउँवाट
लाखौंको सद्ख्यामा आएका
दर्शनार्थी यस मन्दिरमा यस
वर्ष पनि विगतकै जस्तो भीड
लागेको थियो।

मन्दिरमा घटस्थापनादेखि
महानमवीसम्म करिब ४९
हजारको हाराहरीमा
खसीबोकाको समेत बलि
प्रदान गरिएको छ। त्यस्तै
सप्तरीकै प्रसिद्ध छिन्नमस्ता
भवती मन्दिरमा पनि

घटस्थापनादेखि
महानमवीसम्ममा करिब ३५
हजार खसी बोकाको बलि
प्रदान गरिएको मन्दिर
समितिले जनाएको छ।

यसैवीच दशैको दस दिने
अवधिमा कंकालिनी मन्दिर
परिवर्तनमा जम्मा भएको फोहोर
स्थानीय ओम ट्रेडर्सको
अगुवाइमा सरसफाई गरिएको
छ। ट्रेडर्सका सञ्चालक
चन्दनकुमार कापैरेको नेतृत्वमा
परिवारका सम्पूर्ण सदस्यसहित
सहयोगीहरुको सहभागितामा
मन्दिर परिवर्तनमा सरसफाई
गरिएको हो।

जनहीतका लागि जारि सन्देश

विभिन्न विपद्को समयमा सतर्क रहौं

चट्याडको समयमा

- विजुली चम्केको बेला सतर्क रहने।
- बिद्युतीय तरंग टिप्प सम्बन्धीको बेला सतर्क रहने।
- विजुली चम्केको केही समयसम्म पानी परेको क्षेत्रमा ननिस्कने।
- सकेसम्म घरभित्रै भूयालढोका बन्द गरेर सुख्खा ठाउँमा बस्ने।
- खुला ठाउँमा भए कुनै घर अथवा भवनमा छिन्ने।
- सकभर अगलो स्थानमा बस्ने।
- धातुको व्याण्डल, चेन भएका व्याग वा अन्य सामान प्रयोग नगर्ने।

भुकम्पको समयमा

- भुकम्प आएको बेला सतर्क रहने।
- घरबाहिरको सुरक्षित स्थानमा पुरन नभ्याइने हुनसक्छ। तुरुन्तै खाट, टेबुल, ढोकामुनी तथा घरभित्रै अन्य सुरक्षित स्थानमा बस्ने।
- अगला र कमजोर घर विजुलीका खम्बा, ट्रान्सफर्मर, रुख तथा अन्य संरचनाहरु ढल्न सम्बन्धीको हुँदा त्यसबाट बच्ने।
- भुईचालो थामिए पनि फेरि दोहरीन सम्बन्धीको हुँदा परिवारका सदस्य, मुल्यवान बस्तु संकटकालिन भोला आदी लिएर सुरक्षित स्थानमा
निस्कने र उदार कार्यमा जुट्ने।
- उपचारको व्यवस्था तत्कालिन राहत तथा उदार कार्यमा थप सहयोगका लागि भुईचालोबाट क्षतिको सम्बन्धीत निकायमा तुरुन्त खबर
गर्ने।

आगलागिको समयमा

- आगलागिको बेला सतर्क रहने।
- आगलागिको नियन्त्रणको लागि घर बनाउँदा, बिद्युतीय वायरिड गर्दा, भान्सा बनाउँदा, ग्यास, सलाई लाइटर चलाउँदा, चुरोट तान्दा, धुपवत्ति
बाल्दा ध्यान पुऱ्याउने।
- आगलागिको नियन्त्रणको लागि चाहिने अग्निसमय Fire Extinguisher लगायतका आवश्यक संसाधनहरु तयारी अवस्थामा राख्ने।
- भवन वा अन्य भौतिक संरचना निर्माणमा उपयुक्त स्थलगत योजना तयार गरी गुणस्तरीय निर्माण सामग्रिको प्रयोग गर्ने।
- आगलागिको सम्भावित क्षेत्रमा क्षति न्युनिकरण गर्नको लागि जोखिम क्षेत्रको नक्साडक्न गरी सामाजिक जनचैतना अभिवृद्धि गर्ने।

अनुरोधकर्ता : अग्निसाइर कृष्णासवरण गाउँपालिका, सप्तरी

महिला हिंसा के हो र कसरी कम गर्न सकिन्छ

महिला हिंसा

महिला विरुद्धका हिंसा विशेष रूपमा महिलाको विरुद्धमा हुने सम्पूर्ण हिंसात्मक कार्यहरू हुन्। यस्तो प्रकारको हिंसाले कुनै
पिडितको लिङ्गलाई प्राथमिकतामा राखेर कुनै विशेष समूलाई लक्षित गरेको हुँच। यस्तो हिंसा लिङ्गमा आधिरित हुँच अर्थात महिला भएकै
कारण कसैले यस्तो हिंसाको शिकार बन्नु परेको हुँच। महिलामाथि हुने हिंसा भन्नाले महिलाको जन्मपूर्व देखि मृत्यु नहुँजेल सम्मको
अवस्थामा महिला भएकै कारणबाट हुने विभिन्न खाले विभेदपूर्ण व्यवहार शोषण शारीरिक, मानसिक तथा यौनिक यातनाहरू र
दुर्व्यवहारलाई बुझाउँछ। यस्ता हिंसा महिला विरुद्ध महिला र पुरुष दुवैले गर्ने गरिन्छ। यसले समाज विकासको कमलाई प्रत्यक्ष र परोक्ष
रूपमा प्रभाव पारिरहेको हुँच। खास गरी महिलाहरूको जैविक बनावटलाई आधार बनाएर समाजले महिलाहरूलाई गर्ने व्यवहारले हरेक
महिलाको प्रगतिको बाधक बनिरहेको अवस्था रहेको छ। परम्परागत मूल्य मान्यताका कारण महिलाहरू बढी पीडित बन्ने गरेको छ। घरेलु हिंसाका कारण हुने घटनामा पीडित हुने महिलाहरूको सङ्ग्राया
उल्लेख्य छ। आर्थिक, सामाजिक, राजनीतिक, नागरिक तथा साँस्कृतिक लगायत मानवअधिकारका आधारभूत अधिकारहरूलाई महिलाहरू
वन्नित छन्। राज्य वा गैरराज्यवाट गरिने लैंगिक भेदभाव त छैदेछ, त्यसमा पनि परम्परागत मूल्य मान्यताका आधारमागरिने हिंसाका
कारण महिलाहरू बढी पीडित बन्ने गरेको छन्। त्यसै भएर आज भोलि घरेलु हिंसाका कारणहोस् वा बोक्सी प्रथा अथवा दाइजोका कारण
हुने घटनामा पीडित हुने महिलाहरूको संख्या उल्लेख्य छ। आर्थिक, सामाजिक, राजनीतिक, नागरिक तथा साँस्कृतिकलगायत मानवअधिकारका
आधारभूत अधिकारहरूलाई महिलाहरू वन्नित छन्। समाजमा जस्तो सुकै परिवर्तन भए पनि महिलाले परिवर्तनको अनुभूति गर्न सकेका
छैनन् र महिलामाथि हुनेहिंसाका घटनामा कमी आउन सकेको छैन।

महिला हिंसा अन्त्य गर्ने उपाय

महिलाको लागि शिक्षामा पहुँच र सम्पत्तिमाथिको स्वामित्व स्थापितगरी कुरीति र कुसंस्कारको रूपमा रहेको विद्युवा प्रथा,
धुमोप्रथा, बाल तथा अन्मेल विवाह प्रथाको अन्त्य गरिनुपर्छ। त्यसका लागि महिला हिंसा विरुद्ध बनेका राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय
कानूनको व्यवहारिक कार्यान्वयनसँगै बोक्सी प्रथा र घरेलु तथा महिलाहिंसा विरुद्धको कडा कानून निर्माण, दाइजो दिने वा लिनेलाई
कडाकारवाही गरी कुनैपनि खाले भेदभाव विरुद्ध दण्ड र सजायको व्यवस्था हुन सके मात्र महिलामाथि हुने हिंसा कम गर्न सकिन्छ।

जनहीतका लागि : शम्भुनाथ नगर कार्यपालिकाको कार्यालय, कठौना, सप्तरी

अन्तर्राष्ट्रिय समावार

इजरायल-हमास द्वन्द्वबारे संयुक्त राष्ट्रसंघद्वारा चिन्ता व्यक्त

जेनेभा/संयुक्त राष्ट्रसङ्घले इजरायल र हमासबीचको द्वन्द्वमा दुवै
पक्षबाट युद्ध अपराध भइरहेकामा चिन्ता व्यक्त गरेको छ। संयुक्त
राष्ट्रसङ्घको मानव अधिकार कार्यालयले जबर्जस्ती स्थानान्तरण, सामूहिक
सजाय र बन्धक बनाइएका घटना युद्ध शुरू भएको २१ औं दिनमा पनि
जारी रहेको उल्लेख गरेको छ। प्रवक्ता रविना शमदासानीले जेनेभामा
आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा भन्नुभयो, “युद्ध अपराध भइरहेकामा हामि
चिन्तित छौं। हामी हमासको नृशंस आक्रमणको जाफामा गाजावासीमाथि
भएको सामूहिक सजायको बारेमा चिन्तित छौं, जुन युद्ध अपराध पनि
हो।” उल्लेख युद्ध अपराध भएको छ, कि छैन भनेर प्रमाणित गर्ने काम
स्वतन्त्र अदालतको भएको बताउनुभयो। इजरायली अधिकारीहरूका
अनुसार गत अक्टोबर ७ मा हमासका बन्दुकधारीले गाजामा आक्रमण
गरेपछि

मध्येश प्रदेशमा शिक्षाको स्तर उकास्न आवश्यक गृहकार्य अधि बढेको छ : मन्त्री यादव

राजविराज/मध्येश प्रदेशका शिक्षा मन्त्री महेश प्रसाद यादवले शिक्षाको विकास विना प्रदेशको विकास सम्भव नरहेको भन्दै शिक्षाको स्तर उकास्न आवश्यक गृहकार्य अधि बढेको जनाएका छन्।

बागेश्वरी सेवा समितीको वार्षिक साधारण सभाको उद्घाटन गर्दै मन्त्री यादवले यस्तो बताएका हुन्। मन्त्री यादवले चार वर्ष भित्र मध्येश प्रदेशलाई पुर्ण साक्षर बनाउने गरी गृहकार्य अधि बढेको समेत जानकारी दिई मध्येश प्रदेशमा पचास प्रतिशतमा मात्र पहुँच भएको शिक्षालाई सय प्रतिशतमा पुन्याउने लक्ष्यका साथ काम सुरु भईसकेको बताए।

बागेश्वरी सेवा समितिका अध्यक्ष इन्जिनियर इन्ड्र नारायण देवले समाजिक विकासीका रूपमा गरेको दाइजो र बालविवाहबाट समाजमा हुने गरेको क्षती विगतको तुलनामा केही घटेको समेत उनले दाबी गरे।

कार्यक्रममा संस्थाको विधान अनुसार संरक्षक सदस्यताका लागी जनही १/१ लाख शुल्क तिरेर नयाँ संरक्षक सदस्यता प्राप्त गरेका १२ जनालाई प्रमुख अतिथी मन्त्री यादवले प्रमाण पत्र प्रदान गरेका थिए।

नयाँ संरक्षक सदस्यता ग्रहण गर्नेहरुमा समाजसेवी तेजनारायण देव, जितेन्द्र नारायण देव, दिनेश प्रसाद देव, कृष्णानन्द देव, राधेश्याम रमण, धूब प्रसाद देव, सचिन्द्र कुमार देव, मनोज देव, निरज कुमार चौधरी, योगेन्द्र प्रसाद देव, कृति नारायण देव र मिरा देव रहेको संस्थाले जानकारी दिएको छ।

कार्यक्रममा समयमा जनचेतनामूलक कार्यक्रमका साथै विभिन्न समाजिक गतिविधी संचालन गरेको र समाजमा त्यसको सरकारात्मक प्रभाव देखिएको बताए। यस्ता कार्यक्रमले दाइजो र बालविवाहबाट समाजमा हुने

देव, निरज कुमार चौधरी, योगेन्द्र प्रसाद देव, कृति नारायण देव र मिरा देव रहेको संस्थाले जानकारी दिएको छ।

कार्यक्रममा प्रदेश सभासदस्य सतिश कुमार सिंह, भवानी सेवा समितीका अध्यक्ष प्रताप नारायण चौधरी, विराट देव सेवा समितीका अध्यक्ष राजेन्द्र प्रसाद देव, देव समाजका अध्यक्ष राकेश देव, पत्रकार महासंघ सप्तरीका अध्यक्ष श्रवण कुमार देव, मैथिल सेवा समिती विराटनगरकी अध्यक्ष पुल कमारी देव लगायतले शुभकामना दिएका थिए।

सो अवसरमा एसडैइ र प्लस टुमा उत्कृष्ट अंक त्याउने छात्र छात्राहरूलाई पुरस्कृत गर्नुका साथै समाजसेवी उग्री नारायण देवद्वारा लिखित “सोहङशाद्व” नामक पुस्तकको विमोचन समेत गरिएको थिए।

प्रहरी जवानद्वारा गोली हानी आत्महत्या

राजविराज/सप्तरीको रुपनी गाउँपालिका २ घर भई कोशी गाउँपालिका ४ कोशी कटानमा कार्यरत एक प्रहरी जवानले गोली हानी आत्महत्या गरेका छन्।

सुनसरीको कोशी गाउँपालिका ४ कोशी कटानमा बुधबाराराति प्रहरी जवान अमितेश मण्डलले आफैले गोली चलाई आत्महत्या गरेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सुनसरीले जनाएको छ।

रातिको समयमा सुत्ने कोठामा कोही नभएको मौकामा पेस्तोलले टाउकोमा गोली हानेर आत्महत्या गरेको प्रहरीले जनाएको हो।

घरायसी तनावका कारणले प्रहरी जवान मण्डलले गोली हानेर

आत्महत्या गरेको जनाएको छ। घटनाको विषयमा थप अनुसन्धान भइरहेको छ।

धानुक मण्डल ...

मण्डलको अध्यक्षतामा सम्पन्न कार्यक्रमका प्रमुख अतिथी जगदर प्रागनाका तथा मैजेन राजकुमार मण्डल, विशिष्ट अतिथि राय भुयना प्रागनाका मैजेन महेश कुमार मण्डल, पत्रकार कृष्ण मण्डल, तिलाठी कोइलाडी गापा २ का वडा अध्यक्ष कमल मण्डल, युवा विशेषज्ञ राजकुमार मण्डल, उपाध्यक्ष भोला मण्डल, सदस्य रामानन्द मण्डल, विटेदार दिनेश्वर मण्डल

लगायतको व्यक्तिहरूले शुभकामना मन्तव्य दिएका थिए।

देश विदेशबाट पठाइएको रकम तुरुन्त भुक्तानी लिनका लागि सम्भवनुहोस्।

नेपाल सहकारी संस्था लि.

राजविराज ४, फोन नं. ०३१-५३०९६

प्रकाशक : श्रीमती सुमित्रा गुप्ता, सम्पादक : अनिलकुमार अनल (९८४२८३४९७), सह-सम्पादक : नवीनकुमार गुप्ता (९८५२८२०५८४, ९८०३२८९९५), लेआउट : संजय शेखर,

अन्नबाट ११ हजार स्वायर फिटको मूर्ति बनाइने

जनकपुरमा विवाह पञ्चमीको अवसरमा जनकपुरमा अन्नबाट ११ हजार स्वायर फिटको प्रतिमा (मूर्ति) बनाइने भएको छ। जनकपुरमा हुने विवाह पञ्चमीलाई विश्वमा चिनाउन र विश्व रेकर्डका लागि सो मूर्ति निर्माण गर्न लागिएको जनकपुर वृहत्तर क्षेत्र विकास कोषका अध्यक्ष शीतल साहले जानकारी दिए।

सो मूर्ति बनाउन अन्नको मात्र प्रयोग हुने बताउदै उनले जहाँ जुन रङ्गको आवश्यकता पर्छ, सोही रङ्गको अन्न प्रयोग गरिने उल्लेख गरे।

मूर्ति बनाउन ७० क्विन्टल अन्न

लाग्ने अनुमान गरिएको छ भने मूर्ति बनाउन प्रयोग गरिएको अन्न फैरि प्रयोगमा ल्याइने बताइएको छ।

पुस १ गतेदेखि सुरु हुने विवाह महोत्सवका लागि माइक्रो २०

रेकर्डका लागि दाबी गर्ने उनले बताए। अन्नबाट राम-सीता स्वयंवर विवाह (विवाह) को मूर्ति बनाइने

निर्णय भएको साहले जानकारी छ।

जनकपुरको १२ विद्या जमिनमा निर्माण हुने मूर्ति निर्माणका लागि ५० लाख रुपैयाँ खर्च हुने अनुमान गरिएको छ।

मूर्ति निर्माणका लागि जनकपुर वृहत्तर क्षेत्र विकास कोष र जनकपुर राम-सीता स्वयंवर विवाह गरिएको छ भने त्यसका लागि उद्योग विण्यज सङ्ग, स्थानीय सरकार र प्रदेश सरकार लगायतको सहयोग रहने बताइएको छ।

यसअधि भारतको अयोध्यामा बनेको १० हजार ८०० स्वायर फिटको मूर्तिले गिनिज बुकमा नाम दर्ज गराई सकेको छ।

सवारी दुर्घटनामा तीन जनाको मृत्यु

राजविराज/गत साता दशैको समयमा सप्तरीमा तीन जनाले सवारी दुर्घटनामा ज्यान गुमाएका छन्।

जिल्लाको सप्तकोशी नगरपालिका ११ भगानी मलेठिस्थित सडकमा रोकीराखेको पिकअपमा मोटरसाइकल ठोकिदा मोटरसाइकल चालक सोही नगरपालिका ९ कमलपुर वस्ते २३ वर्षीय दिपेन्द्र शर्मा

मृत्यु भएको छ।

बा.१०च.७९६४ नम्बरको पिकअपमा को.२८ प ५६१२ नम्बरको मोटरसाइकल मंगलबार राती ठोकिएको प्रहरीले जनाएको छ।

दुर्घटनामा गम्भीर घाइते भएका उनको स्थानिय धर्मेश्वर अस्पताल ठेलिया हुदै न्यूरो अस्पताल विराटनगरमा थप उपचारको कममा मृत्यु भएको प्रहरीले जनाएको छ।

यस्तै जिल्लाकै छिन्नमस्ता गाउँपालिका १ बरहि चौकमा सोमवार राती बा.०१-०१६ प ४७२२ नं.को मोटरसाइकल विहान र नखुलेको अन्दाजी २४/२५ वर्षीय पुरुषलाई ठक्कर दिवा मृत्यु भएको छ।

पदाधिकारी विहीन समितिको

कार्यालयमा लाखौं रुपैया खर्चै

खरिद गरिएका समान थिन्किएका छन्। प्रतिष्ठानको पुर्वाधार तयारी विकास समिती कार्यालयको लागि आर्थिक वर्ष २०७५/०७६ देखि हालसम्म १६ करोड १० लाख रुपैया खर्च हुन नसकेर किर्ता भएको बताइएको छ। कुल ११ अर्ब ९८ करोड १६ लाख ४७ हजार खर्च भएको छ भने १२ करोड ९३ लाख ५२ हजार रुपैया खर्च हुन नसकेर किर्ता भएको बताइएको छ।

जस मध्ये ३ करोड १६ लाख ४७ हजार खर्च भएको छ भने १२ करोड ९३ लाख ५२ हजार रुपैया खर्च हुन नसकेर किर्ता भएको बताइएको छ।

कुल ११ अर्ब ९८ करोड १६ लाख ४७ हजार खर्च भएको छ भने १२ करोड ९३ लाख ५२ हजार रुपैया खर्च हुन नसकेर किर्ता भएको बताइएको छ।

जस मध्ये ३ करोड १६ लाख ४७ हजार खर्च भएको छ भने १२ करोड ९३ लाख ५२ हजार रुपैया खर्च हुन नसकेर किर्ता भएको बताइएको छ।

कुल ११ अर्ब ९८ करोड १६ लाख ४७ हजार खर्च भएको छ भने १२ करोड ९३ लाख ५२ हजार रुपैया खर्च हुन नसकेर किर्ता भएको बताइएको छ।

कुल ११ अर्ब ९८ करोड १६ लाख ४७ हजार खर्च भएको छ भने १२ करोड ९३ लाख ५२ हजार रुपैया खर्च हुन नसकेर किर्ता भएको बताइएको छ।

कुल ११ अर्ब ९८ करोड १६ लाख ४७ हजार खर्च भएको छ भने १२ करोड ९३